

ligt, at det konservative Parti forsvaret det, som de kalder personlig Frihed, thi det er slet ikke den personlige Frihed, de forsvaret. Det har intet som helst med Frihedsbegrebet at gøre. Det, de forsvaret, er det tilvante, det er Vanerne, og der er intet i Verden, som det er naturliggere for et konservativt Parti at forsvare end Vanerne, det tilvante.

Maa jeg efter denne Bemærkning vende mig et Øjeblik til det ærede Medlem fra Stege (Jessen), som førte et saa veltalende Forsvar for „Den personlige Friheds Værn“. I denne Forening gøres der, som det ærede Medlem rigtigt har gjort opmærksom paa, et betydningsfuldt Arbejde af særdeles fremragende Personligheder. Disse Mænd har fremlagt et Udkast vedrørende Bevrerterloven, som jeg har haft Fornøjelse af at gennemlæse, men som jeg i mange Henseender mener ser fejlagtigt paa, hvorledes Udviklingen bør foregaa her i Landet. Dette vilde imidlertid ikke have givet mig Grund til overhovedet at beskæftige mig med „Den personlige Friheds Værn“ i denne Forbindelse. Det, som jeg har fundet Anledning til at sige her, er ikke rettet imod Foreningen eller den Virksomhed, den udfolder, men det er rettet imod dens Navn. Det ærede Medlem og de, som samler sig i denne Forening, arbejder under en falsk Reklamebetegnelse. Det er ikke en Forening til den personlige Friheds Værn, som de deltager i. Det, som de, naar denne Forening beskæftiger sig med Alkoholspørgsmaalet, deltager i, er en Forening, som ønsker noget mindre og andre Indskrænkninger i Adgangen til Alkoholnydelse end de Mænd, som arbejder indenfor Afholdsbevægelsen, og de Mænd, som i Erkendelse af, at denne Afholdsbevægelse i det nærværende Forslag har taget et efter deres Opfattelse socialt rigtigt Standpunkt, støtter dette. Det er ikke den personlige Friheds Værn, de deltager i. Jeg har haft Lejlighed til at sige det før: Ingen hævder uhindret personlig Frihed til Nydelsen af alkoholiske Drikke; ingen taler for uindskrænket Adgang til Udsækning deraf; alle er enige om Begrænsningens Nødvendighed. Det er kun Spørgsmaalet om, hvor Begrænsningen skal være, der strides om. Dette vil jeg derfor sige endnu en Gang til de Herrer, som virkelig tror, at man med Slagordet: „den personlige Frihed“, i denne Sag kan naa noget frem. Naar en Mand, som er vant til at nyde et Glas Øl til sin Middagsmad, eller som er vant til at nyde

en Romtoddy om Aftenen, eller som har vænnet sig til at nyde en Snaps til Frokosten, eller som er vant til om Søndagen at gøre Udfugter til Steder, hvor man kan faa et Glas Vin, eller som er vant til at sidde paa Beværtningslokaler om Aftenen — maaske fordi hans Tid bedre tillader ham dette, og det er naturliggere for ham at være der paa et sent Tidspunkt om Aftenen —, naar en saadan Mand pludselig kommer til en Kommune, hvor der i Kroen ikke udsæknes Øl til Middagsmaden, eller han kommer til et Sted, hvor man ikke kan faa Romtoddy om Aftenen, eller han kommer til et Sted, hvor han ser, at Forbud mod Udsækning om Søndagen er indført, eller han kommer til at staa overfor en Lovgivning, som begrænser den Tid, hvori en Beværtning kan holdes aaben om Aftenen noget mere, kan det meget godt være, at denne Mand rejser sig i hele sin Vælde og forbander det Samfund, som indskrænker hans Frihed paa dette Omraade, og det kan godt være, at denne Mand tror, at han er en uhyre Frihedsven, ja endogsaa en Frihedshelt, naar han gaar i Skranken for at bekæmpe Samfundets formastelige Indgriben, men han er hverken Frihedsven eller Frihedshelt, han er intet andet end en Vanetræl.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kvist: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ophævelse af §§ 1 og 2 i Lov Nr. 74 af 1. April 1914 om faste Gesandtskaber m. m. samt om Forandring i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 om Diplomat- og Konsulatvæsen, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 82 af 1. April 1912, til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om Oprettelse af et Pressebureau under Udenrigsministeriet, har i Dag af-